

انتخابات ریاست جمهوری تاجیکستان امروز در حالی برگزار می‌شود که رقبای امامعلی رحمان، همگی متفق‌القول گفته‌اند به او رای می‌دهند

همان همیشگی

انتخابات ریاست جمهوری در تاجیکستان امروز یکشنبه ۱۱ اکتبر در شرایطی برگزار می‌شود که کمتر کسی درمورد نتایج این انتخابات تردیدی به‌خود راه می‌دهد. روشن است که همچون چهار دوره قبل، این بار نیز امامعلی رحمان، رئیس‌جمهور ۶۸ساله تاجیکستان بدون هرگونه رقیب جدی یکه‌تاز میدان خواهد بود.

یکی از نکات طنز آلرود انتخابات اخیر این است که نامزدهای ظاهرا رقیب، همگی متفق‌القول از امامعلی رحمان اعلام حمایت کرده‌اند و حتی گفته‌اند که شخصا به او رای می‌دهند! البته این مورد جدیدی نیست و در انتخابات‌های قبلی نیز چنین پیشینه‌ای وجود داشته است. این نامزدها اغلب روسای احزابی هستند که در تاجیکستان به احزاب «جیبی» شهرت یافته‌اند؛ احزابی که هنگام انتخابات ظاهر می‌شوند و پس از آن دوباره به جیب دولت باز می‌گردند. فقط حزب سوسیال دموکرات (تنها حزب اپوزیسیون قانونی) که جایگاهی در مجلس ندارد، انتخابات را تحریم کرده است. به این ترتیب همه چیز براساس روال سنتی و تعیین شده پیش خواهد رفت. از هم‌اکنون به‌راحتی می‌توان پیش‌بینی کرد که امامعلی رحمان یک دوره هفت‌ساله دیگر بر مسند ریاست‌جمهوری تکیه خواهد زد.

صرف‌نظر از بحث نتیجه، این انتخابات مسائل و نکات درخور توجه دیگری هم دارد. این تصور که امسال امامعلی رحمان کاندیدای ریاست‌جمهوری نخواهد شد و میدان را برای پسر ۳۲ساله‌اش خالی خواهد کرد، یکی از همین نکات است. تغییر قانون اساسی و پایین آوردن سن نامزدی ریاست‌جمهوری از ۳۵ سال به ۳۰ سال و دادن لقب «پیشوای ملت» به امامعلی، این نظر را تایید می‌کرد. به‌نظر می‌رسد که عواملی چون فراهم شدن زمینه انتخاب مجدد پوتین در روسیه، بحران اقتصادی تاجیکستان، چالش دولت دربرابر بحران کرونا و درنهایت کم‌تجربگی پسر امامعلی رحمان؛ همگی دست‌به‌دست هم دادند تا نظر رئیس‌جمهور تاجیکستان در این رابطه تغییر کند. البته رستم امامعلی در جایگاه کنونی خود به‌عنوان رئیس مجلس تاجیکستان، عملا دومین مقام رسمی کشور و جانشین پدر محسوب می‌شود و از این جهت نگرانی چندانی ندارد.

در این میان شاید وقایع و اعتراضات مردمی در قیرقیزستان و باطل شدن نتایج انتخابات پارلمانی و قرار گرفتن دولت بیشکک در آستانه سقوط، تا حدی باعث نگرانی امامعلی رحمان شده باشد. در این زمینه تبلیغات ۲۰ ساله دولتی می‌تواند برای رئیس‌جمهور تاجیکستان کارآمد نشان دهد؛ آنجا که به‌مردم القا شده امامعلی رحمان ناچی مردم از جنگ داخلی است و هرگونه دست‌به‌دست شدن قدرت ممکن است بازگشت جنگ داخلی را به‌همراه داشته باشد.

۵ سرزمین و مردم تاجیکستان

کشور تاجیکستان با ۱۴۳ هزار کیلومتر مربع وسعت، کوچک‌ترین کشور آسیای مرکزی محسوب می‌شود و به‌لحاظ جغرافیایی سرزمینی کوهستانی و محصور در خشکی است که از جنوب به افغانستان، از غرب و شمال غرب به ازبکستان، از شمال به قیرقیزستان و از شرق به چین متصل است. به‌رغم محصور بودن در خشکی، این سرزمین یکی از پر آب‌ترین مناطق آسیا و حتی جهان به‌شمار می‌رود که صدها رودخانه فصلی و دائمی در آن جریان دارد. در رودخانه بزرگ جیحون و سیحون گستره آبی بزرگی در این کشور به‌وجود آورده است. جمعیت این کشور براساس آخرین سرشماری نزدیک به ۹/۵ میلیون نفر است که به‌لحاظ بافت قومی بیش از ۸۰درصد تاجیک، ۱۲ درصد ازبک و بقیه از اقوام روس، قرقیز و تاتار هستند. حدود ۸۰درصد ساکنان این سرزمین مسلمان هستند که اغلب آنها مذهب حنفی دارند و نزدیک به پنج درصد کل جمعیت کشور را نیز شیعیان تشکیل می‌دهند. درصد باسوادی تقریبا صددرصد و امید به زندگی حدود ۷۰سال (براساس برآورد ۲۰۱۷) است و اکثر مردم روستانشینند و به‌جز دوشنبه پایتخت، خجند، قرغان تپه و کولاب دیگر شهرهای مهم تاجیکستان به‌شمار می‌آیند.

۵ ساختار خانوادگی حکومت در تاجیکستان

کشور تاجیکستان یکی از ۱۵ جمهوری اتحاد جماهیر شوروی سابق است که ۲۹ سال پیش در نهم سپتامبر، استقلال خود را اعلام کرد. به فاصله کوتاهی پس از اعلام استقلال، جنگ‌های خونین داخلی در این کشور آغاز شد که پنج‌سال به‌طول انجامید و حدود ۶۰ هزار نفر قربانی گرفت. سرانجام با میانجی‌گری نهاد‌های بین‌المللی و کشورهای خارجی ازجمله جمهوری اسلامی ایران، توافق صلح در تاجیکستان به‌امضا رسید که تاکنون پا برجا مانده است. هرچند نسبت به رعایت مفاد آن اعتراض‌های جدی وجود دارد.

براساس قانون اساسی تاجیکستان نظام سیاسی این کشور جمهوری یکپارچه، دموکراتیک و حقوق‌بنیاد معرفی شده است. این نظام غیردینی و بر مبنای جدایی دین از سیاست نیز تعریف شده است. ظاهرا در قانون اساسی اصل تفکیک قوای سه‌گانه و استقلال آنها رعایت شده و رئیس‌جمهور و نمایندگان مجلس با رای مستقیم مردم انتخاب می‌شوند. درمورد نظام اقتصادی انواع مالکیت به‌رسمیت شناخته‌شده (اصل دوازدهم)، با این حال تاکید شده زمین، ثروت‌های زیرزمینی، آب، فضا، عالم نباتات و حیوانات متعلق به دولت می‌باشد. (اصل سیزدهم) با وجود اینکه براساس قانون اساسی تاجیکستان حاکمیت به ملت تعلق دارد و در اصول متعددی نسبت به آزادی‌های فردی و اجتماعی مردم تاکید شده است، از زمان امضای توافق صلح تاکنون خط سیر نظام سیاسی این کشور بر حول دو محور متمرکز بوده است؛ نخست دین‌زدایی از جامعه تاجیکستان و دوم حرکت به‌سوی تمرکز و یکپارچگی قدرت. در رابطه با‌مورد اول دولت تاجیکستان به تاکید صریح قانون اساسی بر غیردینی بودن دولت و جدایی دین از سیاست اکتفا نکرده‌و در سال‌های اخیر کوشیده تا به مظاهر دینی در جامعه نیز حمله کند. تصویب قوانینی چون منع حجاب در دانشگاه‌ها، مسدود کردن یا تغییر کاربری مساجد، تعیین مجازات تدریس غیرمجاز احکام و معارف اسلامی، فراخواندن محصلان دینی مقیم کشورهای خارج و ممنوعیت سرمایه‌گذاری در موسسات آموزشی مذهبی تنها بخش‌هایی از این تحکرات محسوب می‌شوند. نگرانی حکومت دوشنبه از نفوذ طالبان و دیگر گروه‌های اسلامی تندرو مستقر در آسیای مرکزی ظاهرا یکی از دلایل این اقدامات بوده است. هرچند به‌نظر می‌رسد که محدود کردن تحکرات احزاب اسلام‌گرا در داخل، به‌ویژه حزب نهضت اسلامی یکی از طرف‌های اصلی توافق صلح تاجیکستان، هدف مهم‌تری به‌شمار می‌آمد. بر همین اساس نیز سرانجام در سال ۱۵ ۲۰ حزب نهضت اسلامی تاجیکستان غیر قانونی و تروریستی اعلام شد و رهبران آن به خارج از کشور گریختند یا کشته و زندانی شدند.

حرکت به‌سوی یکپارچگی و متمرکز ساختن قدرت، دومین روندی بوده که طی سال‌های اخیر به‌شدت ازسوی دولت امامعلی رحمان دنبال شده است. وی طی دو دهه گذشته سیاست سرکوب شدید مخالفان و سلب آزادی‌های اجتماعی همچون احزاب و رسانه‌ها را درپیش گرفته است. بر این اساس احزاب و رسانه‌های مخالف دولت به‌تدریج به حاشیه رانده شده‌اند، به گونه‌ای که هم‌اکنون از هفت حزب رسمی موجود، تنها یک حزب مخالف قانونی وجود دارد که البته آن هم در مجلس نماینده‌ای ندارد. حزب نهضت اسلامی نیز همان‌طور که پیش از این اشاره شد غیرقانونی و تروریستی اعلام شد. علاوه‌بر این طی این سال‌ها امامعلی رحمان بارها دستور بازنگری در قانون اساسی را صادر کرده که تمامی آنها در راستای تمدید دوران ریاست‌جمهوری او قرار داشته یا اینکه بر دامنه اختیارات او و خانواده‌اش افزوده است. نتیجه تمامی این تغییرات ۲۸ سال ریاست‌جمهوری متداوم امامعلی و شکل‌گیری یک سیستم حکومتی به‌شدت خانوادگی بوده است. این شرایط به‌گونه‌ای رقم خورده که هم‌اکنون در عمل چیزی از تفکیک قوا در این کشور باقی نمانده چراکه امامعلی رحمان رئیس‌جمهور و رئیس دولت و همه کاره قوه مجریه، پسرش رستم امامعلی رئیس قوه مقننه و جانشین بالقوه پدر است. رئیس هیات رئیسه دادگاه عالی، دادگاه اقتصادی و دادگاه قانون اساسی را هم رئیس‌جمهور تعیین کرده و به تایید مجلسی می‌رساند که کاملاً تحت کنترل دولت قرار دارد. در کنار اینها یک پسر دیگر و هفت دختر و داماد‌های امامعلی نیز هریک در سمت‌ها و پست‌های کلیدی کشور حضور فعال دارند. درنهایت و در یک کلام باید گفت تمامی شریان‌های سیاسی و اقتصادی کشور کاملاً در اختیار این خانواده قرار دارند.

۵ اقتصاد رو به زوال تاجیکستان

بر اساس آمارها و ارقام ارائه‌شده، کشور تاجیکستان فقیرترین کشور آسیای مرکزی محسوب می‌شود. به‌رغم اینکه تاجیکستان از منابع آبی غنی برخوردار است، تنها هفت درصد خاک آن قابلیت کشاورزی دارد و بقیه مناطق کوهستانی هستند. اقتصاد این کشور نیز بر دو محور متمرکز شده است؛ نخست صادرات پنبه و فلزات خام و دوم صادرات نیروی کار به کشورهای اطراف. به‌لحاظ منابع طبیعی و به‌ویژه نفت و گاز تاجیکستان ضعیف‌ترین موقعیت را در میان کشورهای آسیای مرکزی دارد. هرچند ممکن است منابع قابل استخراج زیادی داشته باشد. محصور بودن در خشکی باعث شده این کشور در صدور محصولات و نیز در واردات کالاها با مشکلات جدی روبه‌رو باشد؛ به‌ویژه زمانی که با دو کشور ازبکستان و قیرقیزستان دچار تنش و مشکل سیاسی شود. جنگ داخلی پنج‌ساله ضربه اقتصادی بزرگی به این کشور وارد کرد و باعث مهاجرت تعداد زیادی از نیروهای کار شد. در پایان جنگ نیز زمینه کم‌اشتغال موجب شد این مهاجران بازگشته و دیگر نیروهای کار جوان، به‌عنوان نیروی کار مهاجر

به کشورهای همسایه عزیمت کنند. براساس برخی آمار‌های ارائه‌شده این نیروهای کار مهاجر هم‌اکنون بیش از ۵۰درصد تولید ناخالص داخلی کشور را تأمین می‌کنند. این موضوع آسیب‌پذیری اقتصاد تاجیکستان را دوچندان ساخته، چراکه هر تحول سیاسی و اجتماعی در کشورهای همسایه، مستقیما بر اقتصاد و معیشت این کشور تأثیرگذار خواهد بود. تحریم اقتصادی روسیه ازسوی اروپا و آمریکا، وقوع بحران جهانی کرونا و اخیرا بحران سیاسی در قیرقیزرستان را باید در زمره همین موارد برشمرد. اما آنچه بیش از همه به اقتصاد تاجیکستان صدمه زده، فساد گسترده مقامات سیاسی و اقتصادی و به‌همراه آن رویکرد دولت به‌سوی اخذ وام و استقراض از نهادها و سازمان‌های بین‌المللی و کشورهای خارجی است. در سال‌های ابتدایی حکومت امامعلی رحمان دولت با تکیه بر کمک‌ها و وام‌های خارجی به رشد اقتصادی خوبی دست یافت، اما به‌دلیل خانوادگی شدن قدرت و نفوذ خانواده و نزدیکان رئیس‌جمهور در ساختارهای مالی، فساد به‌تدریج در اقتصاد کشور رخنه کرد. از نمونه‌های بارز این مساله می‌توان به وام چندصد میلیون دلاری بانک جهانی در جهت بهره‌وری بهتر از تولیدات پنبه اشاره کرد که ناپدید شدن آن، رسوایی بزرگی برای دولت رقم زد. به‌رغم تمام این مشکلات دولت امامعلی رحمان همچنان رویکرد گرفتن وام و قرض خارجی را ادامه داده، به‌طوری‌که حجم بدهی‌های کشور به رقم سه میلیارد دلار و نزدیک به ۳۶درصد از تولید ناخالص داخلی رسیده است. گویا دولت قصد دارد تا سال ۲۰۲۲ یک میلیارد دلار دیگر نیز بر این حجم قرض اضافه کند که این پیامدی جز غرق شدن هرچه بیشتر اقتصاد بیمار تاجیکستان نخواهد داشت.

۵ سیاست خارجی آونگی تاجیکستان

برای کشور کوچک، محصور در خشکی و به‌لحاظ اقتصادی ضعیفی چون تاجیکستان مشکل بتوان آزادی و ابتکار عمل زیادی در سیاست خارجی قائل شد. تاجیکستان حداقل در منطقه دوبرادر بزرگتر به نام‌های روسیه و ازبکستان دارد که هریک اهداف و مقاصد خاص خودشان را دنبال می‌کنند. روس‌ها به‌عنوان وارث اتحاد جماهیر شوروی، به‌رغم نداشتن مرز مشترک با تاجیکستان، این کشور را همچنان از اقصا خود می‌دانند، چنانکه پایگاه‌های نظامی و فضایی خود در این کشور را همچنان حفظ کرده‌اند. ازبکستان نیز که به‌لحاظ قدرت منطقه‌ای فاصله زیادی با تاجیکستان دارد، اهرم‌های نفوذ قدرتمندی همچون حضور کارگران مهاجر تاجیک و مسیر ترانزیت ریلی را در اختیار داشته و در عین حال نیم‌نگاهی هم به سرزمین‌های تاجیکستان دارد. حتی کشور کوچک و کم‌معیتی مثل قیرقیزرستان هم گاهی دربرابر تاجیکستان قد علم کرده و از اهرم فشار کارگران مهاجر و مسیر ترانزیت جاده‌ای بهره‌برداری می‌کند. چینی‌ها هم که اکنون بیش از قبل در این کشور خودنمایی می‌کنند، از همان ابتدا میخ را محکم کوبیده و در سال ۲۰۰۳، بیش از هزار و ۱۵۸ کیلومتر از اراضی تاجیکستان را ضمیمه خود کردند و اخیرا هم

در رسانه‌های چینی رزمه‌هایی نسبت‌به مالکیت استان خودمختار کوهستان بدخشان به گوش می‌رسد.

در چنین موقعیتی دولت امامعلی رحمان دورویکرد را در پیش گرفته است؛ نخست با مشارکت در سازمان‌ها و پیمان‌های منطقه‌ای همچون کشورهای همسو، شانگهای و سیکا (تعامل و اعتمادسازی در آسیا)، کوشیده تا ضعف‌های انفرادی سرزمینش را بپوشاند و همپیمانان منطقه‌ای برای خود دست‌وپا کند. دوم رویکرد پاندولی که در یک دهه اخیر در قالب سیاست «درهای باز» نیز بازتعریف شده است. براساس این رویکرد پاندولی و نوسانی تاجیکستان در دهه ۹۰ میلادی و اوایل قرن ۲۰ نزدیکی به روسیه را در پیش گرفت. پس از حمله آمریکا به افغانستان، چرخش نرم به‌سوی جهان غرب و آمریکا انجام شد که البته در راستای دستیابی به اهداف داخلی چون استفاده از موقعیت برای سرکوب نیروهای مخالف اسلام‌گرا هم قابل‌توجه بود. از حدود یک‌دهه قبل هم دوشنبه سیاست درهای باز را اعلام کرده که علاوه‌بر تنش‌زدایی با کشورهای منطقه همچون ازبکستان، نیم‌نگاهی نیز به جلب و جذب حمایت و سرمایه کشورهای خارج از منطقه مثل عربستان سعودی داشته است. از همه مهم‌تر اینکه چنین سیاستی بیش از همه پای چینی‌ها را به این سرزمین باز کرد که به‌طور قطع با رضایت و چراغ سبز روس‌ها انجام گرفته، چراکه آنها حضور چین را بر حضور آمریکا و غرب در آسیای مرکزی ترجیح می‌دهند.

۵ روابط با ایران؛ کمتر از حد انتظار

جمهوری اسلامی ایران یکی از اولین کشورهایی بود که استقلال تاجیکستان را به رسمیت شناخت و اولین دولتی بود که در دوشنبه سفارت خود را راه‌اندازی کرد. این موضوع نمی‌توانست چندان تعجب‌برانگیز باشد، چراکه دو کشور از جهات مختلف تاریخی، فرهنگی و زبانی دارای اشتراکات بسیار نزدیکی بوده‌اند. همین اشتراکات هم موجب شد جمهوری اسلامی در پایان دادن به جنگ‌های داخلی خونین تاجیکستان نقش بسیار مهمی ایفا کرده‌و یکی از تضمین‌کنندگان موثر صلح در این کشور باشد. طی ۱/۵ دهه بعد از توافق صلح در تاجیکستان روابط دو کشور در شرایط بسیار ایده‌آلی قرار داشت. جمهوری اسلامی سرمایه‌گذاری‌های بزرگی به‌لحاظ فرهنگی و اقتصادی در تاجیکستان انجام داد که بارزترین آنها پروژه سد بزرگ سنگ‌توده و نیروگاه آبی آن بود. این نیروگاه هم‌اکنون نقش قابل‌ملاحظه‌ای در تأمین و حتی صادرات انرژی این کشور ایفا کرده است. احداث تونل راهبردی استقلال که مرکز تاجیکستان را به شمال آن وصل می‌کند، از دیگر اقدامات برجسته جمهوری اسلامی محسوب می‌شود. علاوه‌بر این، مبادلات کالا و رفت‌وآمد تجار نیز در این بازه زمانی به‌شدت رونق یافت و تاجیکستان در زمره مصرف‌کنندگان بزرگ کالاهای ایرانی قرار گرفت. با این حال گرمی روابط تهران و دوشنبه دوام چندانی نیافت و از ابتدای دهه ۲۰۱۰ به‌تدریج شاهد افول این روابط بوده‌ایم. در این رابطه به چند دلیل عمده می‌توان اشاره کرد؛ نخست اختلاف‌نظر دو طرف بر سر نقش و جایگاه حزب نهضت اسلامی در تاجیکستان. ایران به‌عنوان یکی از میانجیگران و تضمین‌کنندگان پروسه صلح در تاجیکستان از برخورد و سیاست حذفی امامعلی رحمان در قبال نهضت اسلامی (یکی از طرف‌های صلح) ناراضی بود و آن را انحراف در فرآیند صلح تلقی می‌کرد. با این‌حال دوشنبه سیاست سرکوب مخالفان و به‌ویژه نهضت اسلامی را شدت بخشید و درنهایت این حزب را تروریستی اعلام کرد. تنش بر سر غیرقانونی بودن و تروریستی دانستن حزب نهضت اسلامی تنها به ایران محدود نشد، چراکه اتحادیه اروپا و سازمان‌های بین‌المللی هم از پذیرش این مساله خودداری کردند. حتی در مقطعی دولت رحمان را بدیو صدای آمریکا هم بر سر این مساله دچار چالش شد و تصمیم به تعطیلی نمایندگی این اادیو در دوشنبه گرفت. در این اوضاع و احوال سفر محی‌الدین کبیری به تهران و دیدار او با مقامات سیاسی جمهوری اسلامی شرایط را بغرنج‌تر کرد.

اما دومین مساله تأثیرگذار بر روابط دوجنبه، اعلام سیاست درهای باز و روی آوردن دوشنبه به کشورهای حاشیه خلیج فارس و به‌خصوص عربستان بود. وضعیت اقتصادی وخیم تاجیکستان و چشم‌دوختن امامعلی رحمان به کمک‌های این کشورها، بستر کارشنکی و توطئه‌افکنی آنها در روابط دوشنبه و تهران را مهیا ساخت. در کنار همه اینها، بدهی‌های سنگین دولت تاجیکستان به تهران و کوتاهی در بازپرداخت سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی ایران چالش دیگری است که به اعتماد متقابل صدمه وارد کرده است. این اعتماد زمانی کم‌رنگ‌تر شد که تاجیکستان از همکاری در پرورده بانک زنجانی و بازگرداندن اموال غیرقانونی او در این کشور سر باز زد. اگر به این موارد عوامل دیگری چون ضعف رویکرد سیاست خارجی جمهوری اسلامی در قبال آسیای مرکزی، چندگانگی منافع تصمیم‌گیری و استفاده نکردن بهینه از اشتراکات فرهنگی و تاریخی را افزود (برای اطلاعات بیشتر رجوع شود به فرزاد رضانی، شبکه مطالعات سیاست‌گذاری عمومی ۹/۲۵/۱۳۹۶)، آن وقت می‌توان فهمید که چرادر یک دهه اخیر روابط ایران و تاجیکستان سیر نزولی به خود گرفته است. سال گذشته و در جریان سفر رئیس‌جمهور ایران به تاجیکستان، امیدواری‌هایی برای بهبود روابط به‌وجود آمد؛ به‌ویژه اینکه پیش از این سفر وزرای خارجه دو کشور تفاهم‌نامه‌ای را در تهران برای همکاری در زمینه‌های مختلف امنیتی و سیاسی به امضا رسانده بودند. با این حال پخش یک مستند از تلویزیون دولتی تاجیکستان در روزهای اخیر و منتهم ساختن جمهوری اسلامی به حمایت از تروریسم در این مستند، نشان داد که دست‌های پشت‌پرده برای جلوگیری از بهبود روابط دو کشور همچنان فعال هستند.

آگهی مزایده

شهرداری سرربله در نظر دارد در اجرای مصوبه‌های (شماره ۳۳ مورخ ۹۹/۵/۱۴ و شماره ۱۱ مورخ ۹۹/۷/۱) شورای محترم شهر سرربله و موافقت‌های (شماره ۱۸۸ /د مورخ ۹۹/۵/۲۶ و شماره ۳/۳۲ مورخ ۹۹/۷/۸) کمیته تطبیق مصوبات فرمانداری محترم شهرستان یک قطعه زمین با کاربری مسکونی ۳ و باب مغازه تجاری با مشخصات ذیل را از طریق مزایده عمومی به صورت سنتی و با توجه به صرفه و صلاح شهرداری به فروش برساند.

ردیف	شرح	متراز (متر مربع)	قیمت پایه (ریال)	سپرده شرکت در مزایده (ریال)
۱	یک قطعه زمین مسکونی واقع در خیابان شهید آوینی کوچه کوثر ۵	۱۸۰	۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۱۵۰/۰۰۰/۰۰۰
۲	مغازه تجاری (غرفه شماره ۱۴) پاساژ زاگرس	۱۸	۱/۷۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۸۵/۰۰۰/۰۰۰
۳	مغازه تجاری (غرفه شماره۱۸) پاساژ زاگرس	۲۲/۷۰	۱/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵۵/۰۰۰/۰۰۰
۴	مغازه تجاری (غرفه شماره ۴) پاساژ زاگرس	۱۵	۴/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۲۲۵/۰۰۰/۰۰۰

از عموم متقاضیان دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت فرم و شرایط ثبت‌نام و اسناد مزایده و خرید پاکات و آگاهی از نحوه برگزاری مزایده تا ساعت ۱۴:۳۰ روز سه‌شنبه مورخ ۹۹/۷/۲۲ به امور درآمد شهرداری سرربله مراجعه نمایند.
متقاضیان بایستی حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۹۹/۷/۲۳ پاکات مزایده را تحویل دبیرخانه شهرداری نمایند.
به پیشنهادهای مبهم و مخدوش و فاقد ضمانت‌نامه بانکی و تحویل پس از مهلت تعیین شده ترتیب‌اثر داده نخواهد شد.
هزینه چاپ و نشر آگهی و کارشناسی و سایر برعهده برنده مزایده می‌باشد.

شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات مختار است.

جلسه مزایده راس ساعت ۱۲ ظهر روز یکشنبه مورخ ۹۹/۷/۲۷ در محل شهرداری برگزار می‌گردد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۹ – ۰۸۴۳۴۲۲۶۵۸ تماس حاصل فرمایید.

شهرداری سرربله